

Želiv, původně benediktinský konvent, přeměněný záhy (asi roku 1149) v premonstrátskou kanonii, měl velmi složité začátky. Trvalo delší čas, než svoji existenci stabilizoval a majetkově upevnil. Jeho umístění do hustých lesů na západní úpatí Českomoravské vrchoviny předurčovalo jeho roli v kolonizaci tohoto pohraničního území. Poměrně slušně uchovaná pramenná základna umožňuje podchytit hlavní fáze majetkového vývoje želivského klášterství a zařadit je do dobových souvislostí. Zajímavá, ale dosud málo sledovaná, je i role želivského kléru při odkrývání těžebních revírů na Jihlavsku a Humpolecku. Samotný klášter byl několikrát přestaven, což by se stěží uskutečnilo bez silné majetkové základny a jejího hospodářského využití. Právě její zmapování a vyhodnocení patří k cílům bakalářské práce.